

[Statsministeren.]

ningen af den praktiske Side af Spørgsmaalet formentlig vilde være den, at Menighed og Præst enedes om, hvilket Sprog der skulde bruges, og eventuelt hvor ofte hvert af de to Sprog skulde benyttes.

Kirkeministeriet har saa paa Baggrund af denne Meningsudveksling formuleret det paagældende Punkt saadan, at det lyder:

„Benyttelse af Færøsk eller Dansk ved Gudstjenester eller kirkelige Handlinger sker efter følgende Regler:

1) Det fastsættes, om og i hvilket Omfang Prædiken ved Højmesse-gudstjenesten skal holdes paa Færøsk.

2) Det fastsættes endvidere, om og i hvilket Omfang færøsk Prædiken skal oplæses ved Messefaldsgudstjeneste.

3) Færøsk eller dansk Ritual og færøske eller danske Salmer kan benyttes ved Gudstjeneste eller kirkelige Handlinger, uanset hvilket Sprog der benyttes til Prædiken.

4) Til Ordningen ved Højmesse-gudstjeneste kræves altid Sognepræstens Tilslutning. Det samme gælder for kirkelige Handlinger, der udføres af Sognepræsten uden for Højmesse-gudstjenesten.

5) Færøske Ritualer og Salmer skal være autoriserede af Biskoppen.“

Dette Forslag blev tiltraadt af Lagtinget med et Flertal, og efter at Amtet paa ny havde erklæret intet at have at bemærke, foreligger det nu som Forslag til en Anordning, som det er Hensigten at udstede i den nærmeste Tid.

Med min bedste Vilje kan jeg ikke se, at man vilde kunne have forsvaret at modsætte sig denne Ændring, thi her gælder det samme, som jeg før fremhævede for Skolens Vedkommende, at det er et Kulturkrav for Færøerne at have Adgang til at benytte det oprindelige Sprog, som den færøske Befolkning nu engang er født til.

Saa siger Artiklen, saaledes som den ærede Ordfører for Forespørgerne (Henriksen) allerede har sagt det:

„Regeringens Fumlerier i færøsk Finanspolitik efterlader kun Skygger og Skaar og tvinger i Strid med Grundlovens Aand Færøernes Amtskommune til at føre en Skatte- og Afgiftspolitik, som kun hører en Stat og aldrig et Amt til.“

Jeg skal i den Anledning henvise til det Dokument, som den 3. September 1938 blev underskrevet efter Forhandlinger mellem Regeringen og den Lagtingsdelegation, jeg før nævnte, angaaende Finansplanen. Dette Dokument, som nu er omdelt til Tingets ærede Medlemmer sammen med den sidst

afsluttede Aftale angaaende Grønlandsfiskeriet, viser, at Regeringen har taget et vidtgaaende Hensyn til færøske finanspolitiske Ønsker. Indgaaende Drøftelser har fundet Sted og altsaa ført til en Overenskomst. Som det fremgaar af denne Overenskomst, som jeg beder ærede Medlemmer, der endnu ikke maatte have bemærket den, om at sætte sig ind i, tog Lagtingsmændene Poulsen og Samuelson Forbehold med Hensyn til Sygehusenes Drift og Overførselen af 150 000 Kr. fra Sognekommunerne til Amtskommunen med dertil hørende udvidet Udskrivning af Skat til denne. Det var det eneste Forbehold, som blev taget ved de paagældende Forhandlinger; ud over dette var der fuldkommen Enighed i Delegationen.

Under Forhandlingerne i Lagtinget er der yderligere fremkommet et Par Ønsker om Ændringer. Der er fremsat Ønske om, at der fremtidig kommer en Bestyrelse for hvert af Sygehusene, medens der har været paatænkt en fælles Bestyrelse. Der bliver nedsat et saakaldt Saneringsudvalg, og i Stedet for at man oprindeligt havde foreslaaet, det skulde være paa 3 Medlemmer, bliver det paa 5 Medlemmer, saa hvert af de tre store Partier i Lagtinget i hvert Fald kan faa et Medlem. Der overføres fra Sognekommunerne til Amtskommunen kun 100 000 Kr. i Skoleafgifter + 20 000 Kr. i Udgifter til Enkebørn. Med disse smaa Ændringer vil Overenskomsten altsaa nu kunne føres ud i Livet.

De forskellige Punkter er vedtaget med vekslende Flertal, men Overenskomsten som Helhed er vedtaget med 20 Stemmer i Lagtinget; de manglende Stemmer var Erhvervspartiets 3 Medlemmer og det ærede Medlem, som er Medlem af dette Ting og ikke kunde være nærværende. Jeg tror ikke, man derefter behøver at beskæftige sig mere med Udtrykket „Fumlerier“ i færøsk Finanspolitik. De, der siger dette, har selv deltaget i Forhandlingerne om denne Finansplan og har sluttelig godkendt den med næsten Enstemmighed ved den Behandling, som har fundet Sted i Lagtinget.

Der er fra denne Finansplan med Vilje tilbageholdt visse Ting under Hensyn til, at de behandlede i den færøske Erhvervs-kommission, fra hvilken vi i nær Fremtid kan vente Betænkning.

Endelig taler den paagældende Artikel om Regeringens Grønlandspolitik og siger derom, at den er et Slag i Ansigtet paa alle dem, der endnu nærer venlige Følelser over for Danmark. Dem, man tænker paa